Nadal: 7 de Gener

Text de l'Evangeli (*Mt* 4,12-17.23-25): En aquell temps, quan Jesús va sentir que Joan havia estat empresonat, es retirà a la Galilea. I deixant Natzaret, se n'anà a viure a Cafarnaüm, vora el mar, als termes de Zabuló i Neftalí, per tal que es complís allò que s'havia anunciat per mitjà del profeta Isaïes, quan diu: Terra de Zabuló i terra de Neftalí, camí de la mar, dellà el Jordà, Galilea dels gentils; el poble que seia en tenebres ha vist una gran llum, i als qui vivien en una regió i una ombra de mort una llum els ha sortit.

Des d'aleshores començà Jesús a predicar i a dir: «Convertiu-vos, que el regne dels cels és a prop».

I Jesús recorria tota la Galilea, ensenyant a les sinagogues, i predicant l'evangeli del regne, i guarint entre el poble tota mena de malalties i dolences. I la seva fama s'escampà per tota la Síria. I li presentaven tots els qui es trobaven malament, afectats de malalties i sofrences diverses, endimoniats, llunàtics i paralítics, i els guaria. I el seguiren grans multituds des de la Galilea, Decàpolis, Jerusalem i Judea i de dellà el Jordà.

© Albada Editorial / evangeli.net

«El regne dels cels és a prop»

Mn. Jordi CASTELLET i Sala
(Vic, Barcelona, Espanya)

Avui, per dir-ho així, recomencem. «El poble que seia en tenebres ha vist una gran llum» (Mt 4,16), ens diu el profeta Isaïes citat en aquest Evangeli d'avui, i que ens remet al que sentíem la nit de Nadal. Tornem a començar, tenim una nova oportunitat. El temps és nou, l'ocasió s'ho val, deixem —humilment— que el Pare actuï en la nostra vida.

Avui comença el temps en què Déu ens dóna una altra vegada el seu temps perquè el santifiquem, perquè ens fem propers a Ell i fem de la nostra vida un servei de cara als altres. El Nadal s'acaba, ho farà

el proper diumenge, si a Déu plau, amb la festa del Baptisme del Senyor, i amb ella es dóna el tret de sortida al nou any, al temps de l'ordinari —tal i com diem en la litúrgia cristiana— per a viure in extenso el misteri de Nadal. L'Encarnació del Verb ens ha visitat en aquests dies i ha sembrat en els nostres cors, de manera infal·lible, la seva Gràcia salvadora que ens encamina, novament, cap al Regne del Cel, el Regne de Déu que Crist va venir a inaugurar entre nosaltres gràcies a la seva acció i compromís en el si de la nostra humanitat.

Per això, ens diu sant Lleó el Gran que «la providència i la misericòrdia de Déu, que ja tenia pensat d'ajudar, en els temps recents, el món que s'ensorrava, va determinar la salvació de tots els pobles per mitjà del Crist».

És ara el temps favorable. No pensem que Déu actuava més abans que ara, que era més fàcil creure prop de Jesús —físicament, vull dir— que no pas ara que no el veiem tal com és. Els sagraments de l'Església i la pregària comunitària ens atorguen el perdó i la pau i l'oportunitat de participar, novament, amb l'obra de Déu en el món, a través del nostre treball, estudi, família, amics, diversió o convivència amb els germans. Que el Senyor, font de tot do i de tot bé, ens ho faci possible!

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «En la festa anterior [Nadal] el Senyor es mostrava com un infant, imperfecte, testimoni de la nostra imperfecció» (Sant Procle de Constantinoble)

- «Caminar en tenebres significa estar satisfet d'un mateix, estar convençut de no tenir necessitat de salvació. Aquestes són les tenebres!» (Francesc)

- «La doctrina sobre el pecat original —lligada amb la de la redempció pel Crist— fa veure amb lucidesa la situació de l'home i del seu obrar en el món (...). Ignorar que l'home té una naturalesa ferida, inclinada al mal, provoca errors greus en el terreny de l'educació, de la política, de l'acció social i dels costums» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 407)